

[Ernst Schmidt]

dersøgelser ved Videbæk, der peger på, at der ikke er fare for grundvandet i de første 20.000 år og sandsynligvis slet ikke.

Besvarelse 23/9 80):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt det stillede spørgsmål for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvor-til jeg kan henvise:

»Miljøstyrelsen har fra Ringkøbing amtsråd den 3. september 1980 modtaget underretning om, at amtsrådet ved skrivelse af 18. august 1980 har nedlagt forbud mod yderligere tilkørsel af affald til Videbæk kommunes losseplads.

I samme skrivelse har Viborg amtsråd pålagt Videbæk kommune at retablere lossepladsen, således at alt deponeret affald afdækkes med et lavpermeabelt materiale, f. eks. lerblandet jord.

I skrivelsen hedder det endvidere, at analyser af vandprøver fra 2 borer ved lossepladsen har vist, »at grundvandet under og nedstrøms for pladsen er præget af salte og i en vis grad af udsivning af uorganisk stof fra pladsen.«

På grundlag af de foretagne grundvandsanalyser, grundvandets strømningretning, de geologiske forhold i området samt for at sikre mod udbredt forurening af grundvandsreservoiret har Ringkøbing amtsråd fundet det nødvendigt at fastsætte det nævnte forbud og påbud.

Miljøstyrelsens kendskab til sagen stammer alene fra nævnte skrivelse af 18. august 1980 samt enkelte supplerende telefoniske oplysninger fra amtskommunen. En egentlig vurdering af berettigelsen af de omtalte forbud og påbud kræver dyberegående undersøgelser. Videbæk kommune har i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 70, stk. 1, haft mulighed for at påklage afgørelserne til miljøstyrelsen, men styrelsen er ikk bekendt med, at dette er sket.

På denne baggrund kan styrelsen ikke finde det rimeligt at underkaste den trufne afgørelse en nøjere vurdering.

Det bemærkes i den forbindelse, at gennemsvivningstiden på 20.000 år, som er anført i spørgsmålet, vedrører sivning af perkolat gennem et sammenhængende lerlag af en vis tykkelse. Et sådant lerlag forefindes ifølge det oplyste ikke i det pågældende område.«

Spm. nr. 1301

Til statsministeren (15/9 80) af:

Thorndahl (FP):

»Vil statsministeren arbejde for, at medborgere, der har organiseret sig i fagforeninger, der ikke er socialdemokratisk kontrolrede, ikke chikaneres og tvinges til medlemskab af de socialdemokratiske kontrollerede fagforeninger, som vi hidtil i en lang række tilfælde har kunnet opleve det i de senere år gennem aktioner mod arbejdspladsen, og således at vi herhjemme opnår samme reelle fagforeningsfrihed som den, de polske arbejdere nu har tilkæmpet sig?«

Begrundelse

Der er i dag formelt set frihed til herhjemme at danne fagforeninger uden om de socialdemokratiske fagforeningsfilialer. Men i virkeligheden har det danske folk i de senere år kunnet konstatere, at vor såkaldte fagforeningsfrihed er en karikatur. Med metoder, der til forveksling ligner dem, der karakteriserer bananrepublikker, driver de socialdemokratiske fagforeninger klapjagt på personer, der har været så naive at tro, at vi havde fagforeningsfrihed, og derfor havde organiseret sig uden for det socialdemokratiske fagforeningssystem, der med sine indirekte valg har sikret en lille, sammenspist inderkreds en næsten fuldkommen kontrol over dansk fagbevægelse.

Hvis statsministeren er demokrat og overhovedet tillægger begrebet fagforeningsfrihed noget reelt indhold, er det givet, at statsministeren ved folketingets åbning den 7. oktober vil bebude en lovgivning, der forbyder den hidtidige fagforeningsterror og dermed åbner op for samme fagforeningsfrihed som den, der nu er tilvejebragt i Polen.

Besvarelse (16/9 80):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det er en hævdunden praksis her i landet, at de faglige organisationer har ret til at søge oprettet overenskomster med arbejdsgivere eller arbejdsgiverorganisationer inden for deres område, og at de i givet fald kan iværksætte aktioner for at opnå, at der afsluttes overenskomst.